

den weer rond en rond, tot ik het sein gaf, dat we „er waren“ en de oogen open mochten.

En o, wat leek alles om ons heen dan vaal en leelijk. Met heimwee in onze oogen keken we naar boven, naar dat heerlijke boemannen-land boven het plafond, waar alles even mooi en prachtig was. En we legden ons maar neer bij dat gewone alledaagsche gedoe om ons heen, want, als 't ons verveelde, konden we immers weer teruggaan naar boemannenland en.... genieten.

Met een herinnering aan dat geliefde kinderspel noemen we nóg altijd ons vakantie-oord „boemannen-land.“ En als we alles en iedereen even aardig en genoegeijk vinden, en altijd door maar juichen en danken, dan kijken we elkaar wel eens glimlachend aan en zeggen tegen elkaar: „Zijn we weer in ons boemannenland?“

Nu begrijp je zeker wel, wat ik bedoel, als ik zeg, dat we naar ons vakantie-oord altijd meenemen een onuitputtelijken voorraad *omverstoobar* optimisme!

Ziezo, nu heb ik achtereenvolgens al je vragen beantwoord op één na. En wel, hoe ik aan de keuze van Evolena en Hotel Beausite gekomen ben.

Zal ik je de volgende maal vertellen.

Onze lezer J. H. te D. heeft gelezen, dat van zekere ster het licht 11000 jaren werk heeft om tot de aarde te komen. Hoe is dat te rijmen, vraagt hij, met het scheppingsverhaal, waar staat, dat God op den derden dag de sterren schiep.

Om die vraag te beantwoorden, doen we even opmerken, dat in Gen. 1 : 16 niet staat: God schiep, maar: God maakte.

God dan maakte de twee groote lichten, het groote licht tot heerschappij des daags, en het kleine licht tot heerschappij des nachts; ook de sterren.

Dit wordt herhaald in den Psalm van Gods goeder-tierenheid: Dien, die de groote lichten heeft gemaakt, de zon tot heerschappij op den dag, de maan en de sterren tot heerschappij in den nacht. (Ps. 136 : 7, 8, 9.)

In Genesis 1 : 14—19 wordt volstrekt niet vermeld, dat de sterren (en zon en maan) op den derden dag geschapen zijn, maar dat ze gemaakt zijn (en nu hier geen komma denken, maar in eenen door lezen) dat ze gemaakt zijn tot lichtgevers en tot beheerschers van de aarde.

Geschapen zijn ze vóór den eersten dag. In den beginne schiep God den hemel en de aarde. Hemel is in het Hebreusch altijd meervoud: hemelen. En dat daaronder de sterrenhemel wordt verstaan, blijkt o. a. uit Gen. 15 : 5: Zie op naar de hemelen en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt. Of Gen. 22 : 17: Uw zaad vernigvuldigen als de sterren der hemelen.

Hoe lang dat begin geleden is, zegt de Bijbel ons niet. De geschiedenis van het tegenwoordige tijdperk der aarde begint bij Gen. 1 : 3. De schepping van Adam is een kleine 6000 jaren geleden. Maar de schepping van hemel en aarde in Gen. 1 : 1 kan wel duizenden en wel millioenen jaren eerder zijn geschied.

Op den derden scheppingsdag werden zon, maan en sterren tot lichten voor de aarde. Daartoe moest eerst de duisternis van Gen. 1 : 2 breken. En bovendien moest de dampwolk van Gen. 2 : 6 optrekken. Toen pas kregen zon, maan en sterren hun heerschappij over de aarde.

Van die dampwolk spreken de geologen ook. Zij kunnen nagaan, dat planten in den ouden tijd gegroeid zijn in groote vochtigheid en zonder direkt zonlicht.

Zoo blijkt, dat we gerust kunnen spreken over sterren, wier licht 11000 jaren (men gaat wel tot 30000) werk heeft gehad om tot ons te komen.

Even een woord van aanbidding! Hoe groot moet Hij zijn, die dat groote heele heeft geschapen, waarin een lichtstraal 30000 jaren kan voortgaan met een snelheid 200 millioen maal zoo groot als die van een voetganger. Een voetganger zou er 12.000.000.000.000 jaren over doen, als hij elke seconde twee schreden deed à 0.75 M., ruim 6000000 schreden in een jaar. Denk u dat eens in, als gij kunt.

A. L.

HET THEEUURTJE

Op de markt in 't kleine stadje hebben ze mekaar ontmoet, de vrienden van vroeger.

Met d'r drieën zijn ze langs de veemarkt geloopt, hebben de beesten en de varkens bekeken, en af en toe wat gezegd, maar niet zóóveel als je na een periode van een jaar, waarin ze mekaar niet zagen, verwachten zou. Twee van de drie zijn boeren en de derde, al woont hij als kuiper sinds jaren in 't kleine stadje, is toch ook buiten opgevoed.

Onder z'n stadsche vrienden mocht hij dan al eens wat meer praats hebben, bij z'n oude, bedaarde en bedachtzame kennissen van buiten zou hij zich schamen, luidruchtig te zijn.

Toen ze genoeg gezien hadden, zijn ze met hun drieën naar 't huis van den ouden kuiper gegaan. Dàr schonk zijn dochter, de eenige, die nog thuis was, hun thee. Zelf ging ze daarna met een breikous voor 'traam zitten.

En toen ze 't warme, zoete, bruin-gele vocht gedronken hadden, toen werden ze wel spraakzamer.

't Was immers gezellig in de kamer. Ze waren nu onder-ons. Dat kopje thee zei, dat ze welkom waren. Straks zal 'taanbieden van een tweede kopje hun vertellen, dat ze gerust nog wat kunnen blijven. Dat ook 't jonge meisje, al lacht ze misschien bij zichzelf wat om hun oude-mannen-wijsheid, 't wel gezellig vindt zoo.

Niet, dat nu bij een van allen een woordenstroom, die niet te stuiten is, zich zal ontlasten!

Daar zijn ze de menschen niet voor!

Maar, vooral wanneer straks ook de andere twee hun pijp aangestoken hebben, dan zullen ze, zoo tusschen de trekjes door, 'tdorpnieuws verhalen. Vertellen, wat er veranderd is sinds verleden jaar. Wie er, met den laatsten oogst, weer zoo'n nieuw-modisch ding, zoo'n machine, aanschaffen, en wie zich liever bij 't oude hielden. En hoe d'r bij ouwen Bram, die wijzer moest wezen, en zich niet met die nieuwerwetsche dingsigheden inlaten, verleden week haast brand gekomen was door de dorschmachine.

Ja, ja, de menschen werden wel vinnig knap, maar 't gevaar werd ook grooter. Wie wist er vroeger van gas-bedwelmig en van kortsluiting, zooals nou, met dat nieuwe licht?